

KOLESZTERIN

2005. október

A Káldor Miklós Kollégium lapja

Grimaszkirály

TÉMA

HALOTTAK NAPJA

A kollégium halottai

ÉLMÉNY

GÓLYABÁL, CSOPKIR

Balatonfűzfő, Pécs

SPORT

KUPASOROZATOK

Őszi végeredmények

LAKNER IVETT

Családi kollégium vagyunk. Má nem csak azér, mer az egész közösség olyan, mint egy nagy család, hanem azér is, mer egyre több família képviselteti magát közöttünk két, sőt három taggal. Nos, ezúttal a Lovas-Lakner testvérek legkisebbike visz mindent. Vagyis: a négy darab jutalomvacsorát, és az ehavi harmadik oldalt. Gratulálunk.

Helyes megfejtést adott le, így partnerségbónuszt kap: Brezina Ági, Csíki Csilla, Fülöp Zoltán, Iványi Andrea, Juhász Viktória, Kovács Judit, Lakner Noémi, Trajer Szabina, Xu Xin

Minden megfejtőnek gratulálunk. Jó játékot ebben a hónapban is!

Határidő: november 22., kedd

Kérdések	1.	Hány évesen halt meg a volt kollégista, Petrovics Mónika?
	2.	Milyen rokoní kapcsolatban állt egymással a költő Zrínyi Miklós és Zrínyi Péter?
	3.	Milyen múzeumokban járt az Androméda-Toldi csoport Pécssett?
	4.	Hány gólt dobott Simon Gábor a Toldi csapata ellen a kézilabda-bajnokságban?

HALOTTI BESZÉD

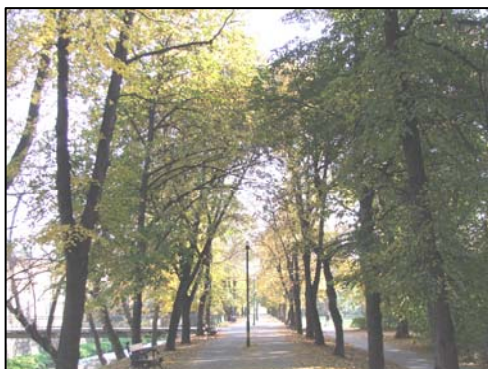
A szerencsések sokáig - felnőtt korukig - nem találkoznak személyesen a halállal. Tudják persze, hogy van. A TV-ben, ismerősök elbeszéléséből konkrét esetekről is értesülnek, de a halál nem lesz része mindennapi életüknek, személyes, húsbavágó élményük nincs. Remélem, itt a kollégiumban ők vannak többségben.

Én a szerencsések közé tartozom. 1984-ig, 29 éves koromig nem volt személyes dolgom a halállal. Biztonságérzetemen 1984-ben apám halála ütött rést. Éjszaka, álmában lett rosszul - a második szívinfarktus - és kivételesen pont otthon voltam. Hallottam, ahogy a hálósobában álmában hörögni kezdett. Valahogy rögtön tudtam, mi történik. Be sem mentem, hanem rögtön a mentőket hívtam. Aztán anyámmal élesztgetni próbáltuk. Mesterséges légzést adtam - sem előtte, sem azóta nem csináltam ilyet -, masszíroztam a szíve tájékát. Aztán megjött a mentő. Egy bagolyszerű orvosnő jött. Ő bement, minket kiküldött a szobából. Aztán kijött és azt mondta: Meghalt a bácsi. Ez szörnyen idétlen volt. Nekem apám sosem volt bácsi, vagy bácsiszerű. 69 éves volt. December 22-én halt meg. Két nappal karácsony előtt.

Ez volt az első élményem, ami után belém hasított az érzés: bármi megtörténhet. Hogy az élet nem olyan, mint egy kalandfilm, amiben ha a főhőst kergetik, a kellő pillanatban mindig kinyílik egy ajtó, ahol egerutat nyerhet. **BÁRMI MEGTÖRTÉNHEK VELEM IS...** *Singer János, 1999. december*
(A teljes írás a honlapon olvasható.)

EGER,
AHO-
GYAN
MI
LÁT-
TUK

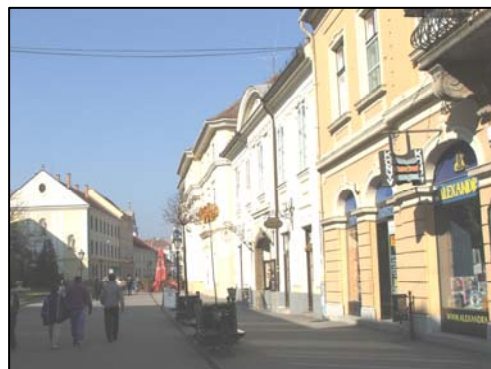
A Népker

Az egeri vár

Az egeri Bazilika

A belváros

A belvárosban Judit és én

A minaret

Ismerkedtünk a szobrokkal
a Népkerben

És végezetül egy szép tó a
Népkerben

Remélem, hogy
felkeltettem az
érdeklődésedet
Egerhez,
szerintem nagyon
szép hely, tele
látványossággal!

Lakner Ivett

A KOLLÉGIUM HALOTTAI

Tíz éve halt meg a kollégium volt tanára, Hajnal Károly, vagy ahogy szólították, Karcsi bácsi. Nyugalmozott alezredes katonatisztként 1976-ban lett a Petőfi csoport nevelőtanára. A kollégiumban lövészsakkört vezetett, Bandi bá elmondása szerint nagy kertbarát volt, a diákokkal rendezgette a virágoskertet. – Katonaember volt, de szerették a gyerekek – emlékszik vissza rá a gondnok. 1993-ban néhány hét leforgása alatt elveszítette a fiát és a feleségét, ez érezhetően megviselte. A tanév végén elment a kollégiumból, két év múlva meghalt ő is.

1999-ben halt meg a kollégium egyik diákja, Petrovics Mónika. November 30-án az iskolából a kollégiumba jövet rosszul lett, mentőt hívtak hozzá, de már nem tudták újraéleszteni. A későbbi vizsgálatok megállapították, hogy a tragédiát tüdőembólia okozta. Megdöbbenő halálát szülei, diáktársai és tanárai is mély fájdalommal fogadták. Temetésén a kollégiumból is sokan ott voltak. 16 éves volt.

Singer János Mónika halálakor született írásának részlete a 2. oldalon, a teljes szöveg a honlapon olvasható.

Házi László 2005-ben halt meg, 25 évesen. 1994 és 98 között volt a kollégium tagja. Anyja egész kicsi korában meghalt, apja korán otthagyta, nagyszülei nevelték. Kalmáros volt, majd Győrbe ment főiskolára. – A tüdőrák olyan gyorsan legyűrte ezt a jó kiállású, magas gyereket, hogy csak na – emlékezik vissza Jenő bácsi, aki Lacit a fiaként szerette. – Jó étkű volt, hányszor hoztam neki kolbászt, amikor éhes volt! Barátságos, kedves fiú volt, kár érte, okos, értelmes volt, sokra vitte volna az életben – ha életben marad. Menyasszonya is volt – teszi hozzá Jenő bácsi.

"ENNYIBŐL CSAK MEGÉLEK"

*Beszélgetés Szabó Kristóffal,
az újdonsült milliommossal*

A kolesz prominens személyiségének végre összejött: Szabó Kristóf a Legyen ön is milliomos kvízzjátékban komoly összeget nyert. Mivel a lap főszerkesztője saját magát mégsem interjúvolhatja meg, ezért elvállaltam e nemes feladatot, mivel nekem már van fogalmam a milliommosság nyújtotta mámorító érzésről !!!

- Tudjuk, hogy lexikális tudásod igen nagy, mégis miből gondoltad, hogy sikeres lehetsz a játékban?

- Néztem a műsort és láttam, hogy csomó kérdésre tudom a helyes választ, és úgy gondoltam, hogy miért ne próbálnám ki magam. Egyébként már korábban kétszer is próbálkoztam, de nem sikerült bekerülnöm.

- **Hogy lehet a játékba jelentkezni?**

- Van egy telefonszám, amit mindig elmondanak a műsorban, illetve az interneten is lehet jelentkezni.

- **Te melyikkel kerültél be?**

- Én telefonáltam, de ki szoktam tölteni a netes kérdést is.

- **Gondolom itt azért van valamilyen szűrő?**

- Hát igen: először van egy egyszerű kérdés négy válaszlehetőséggel, aztán sorsolnak, s ott jön még egy saccolós kérdés...

- **A tiedre emlékszel?**

- Igen, az volt, hogy az Aranyalma díjat hányadszor adták át Hollywoodban az idén, vagyis hány éve van ez a dolog. Én 30-ra tippeltem és 25 volt a helyes válasz.

- **Akkor ezen is túljutottál, volt még szűrő?**

- Igen, ezután vannak még ilyen általános műveltségi kérdések, de ezek már nem olyan vészesek. Itt már csak a tényleg nem odavalókat szűrik ki. Ez végül is nem annyira bonyolult, hiszen azért tíz játékost produkálniuk kell naponta. Ezzel bekerültem.

- **Ezután kiértékelnek?**

- Persze. Küldenek egy levelet, megadják az időpontot meg ilyen apróságokat. Három felsőruházatot kell vinni, ami nem lehet kockás, csíkos, feliratos, mintás, mert zavarja a kamerát.

- Elmentél, milyen a forgatás, hogy zajlik ez az egész?

- Hát először elmesélik hogy ez az egész hogy lesz. Hova kell ülni, hova kell nézni amikor bemutatnak. Valamit csináljon az ember ami megkülönbözteti. Ha esetleg bekerülsz akkor egy kicsit helyben kell maradni, a kamerába belenézni, örülni és utána elindulni a Vágó felé. Kezet kell fogni vele és el kell indulni a szék felé.

-Ezek után kezdődik a forgatás. Jött a sorkérdés. Az elsőt elrontottad? Hogy is volt ez?

- Azt elrontottam, akkor bekerült egy fiatal srác. Ő gyorsan kiesett. A másodikat megint elrontottam, akkor egy idős úr került be. Ő is hamar elszállt egy focis kérdéssel. Ekkor már necces volt, hogy ledudálják az adást, de végül is bepasszíroztak még egy sorkérdést és azon nagy nehezen bekerültem.

- Mi volt ez a sorkérdés, amivel végre sikerült bejutnod?

- Ez az volt, hogy négy országot aszerint kellett sorba rakni, hogy az olimpiák történetében hány érmet szereztek összesen. Volt az USA, Norvégia, Magyarország és Bulgária.

- Ezt konkrétan tudtad?

- Nagyjából igen. Az USA sok, meg mi is jók vagyunk, a másik kettőt meg nem is tudom pontosan, talán a Bolgárnak több.

- Csak te találtad el?

- Nem. Hárman találtuk el, de végül is én lettem a leggyorsabb.

- Ekkor felugrottál, nagy örömujjongás. Kik kísérték el?

- Volt koleszos barátaim: Csúcs Zoltán, Csilik István, illetve Simon Gábor, aki most is koleszos. Valamint Imotka úr, aki nem koleszos, de mindenki barátja. Ők kísérték el és hát ők ujjongtak.

- Utána kézfogás, beültök a székbe, Vágó

úr bemutat és indulhat a játék. Volt olyan kérdéssor, amit nem szeretnél volna kapni?

- Igen, ezek a főzőcskés kérdések nem a kedvenceim. Mit tudom én, hogy kell a felfújtat csinálni, vagy mi nem kell az aranygaluskába.

- Esetleg milyeneket szeretnél volna kapni?

- Hát én azért készültem, az ember nem viccel ha már oda elmegy. A Biblia sztorija, Magyar olimpikonok, Oscar-díjasok, Filmek meg ilyesmi. Ezeket tudtam volna. Vagy például a történelem.

- Az első öt kérdés elég nehezen ment, nagyon izgultál?

- Nem, csak hát az ember azt hiszi, hogy eleinte csípőből vágja. Az első olyan is volt, de utána a másodiknál már láttam, hogy bizony nem lesz olyan egyszerű. Végül is mindre rá lehetett jönni. Meg hát a Vágó úr is továbbblendített.

- Talán már rögtön az elején szimpatikus voltál neki.
- Hát ezen sok csodálkozni való nincsen, szimpatikusnak talált, hát istenem. Megfigyeltem nézve az adást, hogy aki neki szimpatikus, akivel lehet jó műsort csinálni, annak segít. Én is próbáltam olyan laza lenni, olyan jópofa. Gondoltam majd akkor biztos segíteni fog.
- Jött a százezres kérdés. Az mi volt pontosan?
- Talán az volt, hogy milyen bulldog van. Hát azt se tudtam, tőlem bármilyen bulldog lehet, de mondtam, hogy az angol lenne a valószínű. Akkor megjelöltem és az lett.

„Hát én azért készültem, az ember nem viccel, ha már oda elmegy.”

- Meglett a garantált százezer. Kicsit azért megnyugodtál, nem?
 - Hát igazából százig sem izgultam, azt hiszem. Akkor ledudálták az első adást. Utána egy kicsit éreztem a súlyát a dolognak, hogy mégiscsak egy komoly valami. Onnan már komolyabban vettem.
 - Utána megindultál. Kapásból mondtad a helyes válaszokat.
 - Ott jöttek azok, amiket csípőből tudtam. Ötszázig ment. Nyolcszáznál fogyott el a lendület. Ott kezdtem igénybe venni a segítséget. Mert a Vágó már nagyon erősködött. Végül is a közönséget használtam el. Ők igen nagy arányban tudták a jó választ, ami nyolcszázezres kérdésnél nem egy tipikus helyzet. Megjelöltem és az lett.
 - Elérkezett a másfélmillió kérdés. Miért bizonytalanodtál el? Pedig nem is volt ez olyan nehéz kérdés.
 - Hát mert nem tudtam. Ilyen egyszerű a dolog. Mikor volt utoljára kémia órám, kb. nyolc éve. Mert ugye az volt kérdés, hogy melyik elem nincs a gliceriben. Vágó úrral közösen rájöttünk, hogy ez egy alkohol, akkor OH-csoport van benne, meg ugye a szerves kémia.
 - Itt viccelődtél, hogy felhívnád a műsorvezetőt. Próbáltad oldani a feszültséget? Miért is tudott volna segíteni?
 - Hát persze, próbáltam poénkodni. Hát ha jól tudom a Vágó vegyészmérnök a végzettségét tekintve.
 - Így van. Végül is itt is rávezetett, te mégis elhasználtad a felezőt, ami talán a legjobb segítség, miért?
- (folytatás a 16. oldalon)

GÓLYAAVATÓ 2005.

Megkérdeztem néhány nézőt és néhány Gólyát, mi a véleményük a 2005-ös gólya-avatóról. Itt olvashatjátok a válaszokat.

A felsőbb évesek véleménye

Fehér Bea

- Milyenek voltak a feladatok?
- Kimondottan jók, sokszínűek. Az is igaz, nem mindegyik volt elég izgalmas. Kiemelném a táncos részeket (főként a kis szőke fiút, ahogy a cuki popsiját rázta), de még külön élmény volt Franci és Emese produkciója.
- Lettél volna valamelyik gólya helyében?
- Igazából nem. Nem vagyok az a magamutogató ember, de ha én lettem volna valamelyik gólya he-

„Kiemelném a táncos részeket (főként a kis szőke fiút, ahogy a cuki popsiját rázta).”

lyében, simán bevállaltam volna minden feladatot, mert egyik sem volt az az eget-rengető.

- Milyen volt az egész rendezvény?

- Úgy éreztem, hogy volt egy jól szervezett rendszere, ami jól is működött.
- Utószó Beától:* - a Gólyák nem voltak elég bevállalósak.

Horváth Lóri

- Milyenek találtad a gólyákra kiszabott feladatokat?
- Az összes nagyon cool volt, de az Egri tánca

volt a legnagyobb élmény. Nem voltak gagyik a feladatok.

- **Mi volt a legemlékezetesebb számodra?**

- A táncok, persze csak a fiúké. Ők legalább nyújtottak is valamit, közülük is kiemelném Ötvös Dániel szereplését és B.B. reakcióját erre.

Utószó Lóritól: - szerintem minden a helyén volt, jó volt a szervezés.

Simó Zsuzsa

- **Milyen volt az idei avató?**

- Nekem tetszett, de azért a tavalyi jobb volt. (Tavaly Zsuzsa Gólya volt). Az ideire ráért volna egy kis szervezés, és még így sem voltak bevállalások az elsősök.

- **Volt durva feladat?**

- Nem.

- **Lettél volna idén is gólya?**

- Kösz, nem. Elég volt tavaly. Jobb volt most csak külső szemlélőként nézni.

Az elsősök, a Gólyák véleménye arról, hogyan éltek meg az avatót

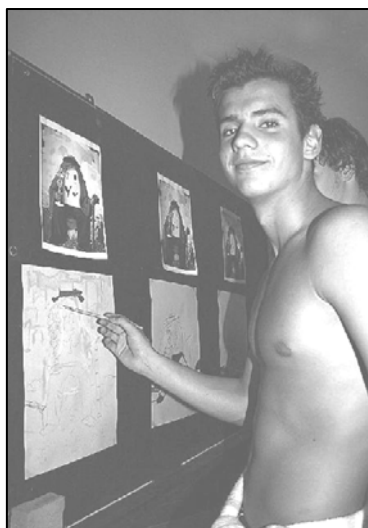
Mészáros Imola

- Jól meg volt szervezve, bár az egyik szenvedő alany én voltam. Bírtam, jó volt, vidám. Én is szívesen benne lettem volna a táncos feladatban, de azért a szőlős is tetszett. (Imola a szőlősre és az állathangosra lett kiszemelve.) Még most is nevetek, ha eszembe jut, az a kis srác, aki a széknél elsőként táncolt.

- **Ciki volt a bikinis téma?**

- Nekem önmagában nem, csak az, „most mit gondolnak majd, hogy én hipp-hopp levettem magamról a pokrócot?”

Utószó Imolától: - Tetszett, hogy nem aláztak meg és így a feladatok szórakoztatóak voltak.

Anonim Gólya

- Nekem nem tetszett, mert nem szeretem magam mutogatni. Miért pont nekem kellett kapnom a táncos feladatot? Amúgy a feladatokat nem találtam rossznak.

Utószó: - Az elején még röhögtem, de amikor a sor rám került, akkor már nem tudtam nevetni.

Bárány Berni

- Tökre poén volt. Annak ellenére, hogy égtünk, én élveztem.

- **Hogy élted meg a partnereddel a közös táncot?**

- Teljes mértékben egy poén volt, én legalábbis szétröhögtem az agyamat.

Szóval az erotikus táncot biztosan nem felejttem el egy ideig. Őszintén bevallom, én minden feladatot bevállaltam volna. Tutira egy örök emlék lesz a 2005-ös gólyaavató.

B.B. Panasza: - A vesztes csapatnak puhány volt a büntetése, valami látványos, szivatós kellett volna.

Vizi Pálma Laura

- A koleszból - koleszba vezető útvonalat nagyon élveztem, főleg, amikor a Mammutban, a szökőkutat kellett körbejárni, s közben az indulót ordítani. Negatívum: az egész szexcentrikus volt. Igazából nem maguk a feladatok voltak szivatósak, hanem az, hogy egyedül kellett kiállni mindenki elé. Én az állat utánzásban és az udvarlásban vettem volna szívesen részt.

Utószó: - Köszönet a szervezőknek, hogy a vesztes csapat büntetése ilyen lightos volt.

Sáfrány
Emese

BALATONFÜZFŐ - BADACSONY

EGY LAZA HÉT- VÉGE FÜZFŐN

A Jeanne d'Arc és a Petőfi csoport kirándulása, 2005. okt. 7-9.

A péntek reggeli felkelésem első percében már tudtam, hogy este nem ebben, nem is az otthoni, hanem valami más, idegen ágyban fogok nyugovóra térni prima hangulatban és csodás emberek között. Mivel a csütörtöki fergeteges gólyaavató bulin kiment a térdem, annyira nem repestem az örömtől, hogy szombatra badacsonyi túrát szervezett a csapat. Vége lett a 4 és fél órás nézelődésemnek a Táncszakközépben, rohantunk (már amennyire tudtam) a kocsiba vissza, hogy be tudjuk pakolni a csomagunkat a kocsiba. A vonatút jól telt, megismerkedtünk az új srácokkal, nagyon jó hangulat volt. Szólt a zene, csacsogtunk és mindenki jól érezte magát.

Kajálás után következett az éjszakai élet, aminek a szomszéd úr kifejezetten nem örült. Szombat reggel már a kollégium feljelentésével fenyegetőzött. Szerencséjére szombaton nem is sokat hallott minket, hisz Badacsonyra vonatoztunk, majd túráztunk.

Füzfőn már vártak bennünket a kocsival

Végre megtörte az iskolai hetek egyhangúságát a közös kollégiumi kirándulás. Elmenekültünk a mocskos városi levegőtől, az iskolai szigor elől és elmentünk közös szerelmünkhöz, a Balatonhoz. Már a vonaton is szinte örjöntünk és a szálláshelyen se volt rosszabb a hangula-

tunk. Az estét hosszú beszélgetéssel és kártyázással töltöttük el, alig akartunk lefeküdni, de másnap várt Badacsony. Másfél órát aludtunk a vonaton, és amikor kómásan megláttuk a csúcs tetejét, egy emberként próbáltunk beszélni Molnár tanár úrral, hogy ez egy fatális tévedés. Elkezdtük menetelésünket az ismeretlenbe, azaz a hegynek felfelé. Gyönyörűen szép az északi part és az egymás után sorakozó szőlészetek is meghitt romantikusságot sugároztak. Legszívesebben leültünk volna egyhez, megpihenve csodálni az előttünk végig nyújtózó kékséget, de tartottuk a prog-

érkező diákok, és amint lepakoltunk, már ment is a dumálós, zenés vacsikészítés. Kajálás után következett az éjszakai élet, aminek a szomszéd úr kifejezetten nem örült. Szombat reggel már a kollégium feljelentésével fenyegetőzött. Szerencséjére szombaton nem is sokat hallott minket, hisz Badacsonyra vonatoztunk, majd túráztunk. Nekem a hegyi túra nem lett volna szerencsés a sérült lábammal, ezért „csak” Badacsonytomajba gyalogoltam át (persze nem egyedül), ahol azt az éttermet kellett megtalálnunk, ahol a csapat az ebédjét elfogyasztotta. A 8,5 km-es túra túlélése után a fáradt csapattársak megérkeztek a vendéglőbe, ahol egy félszemű férfi fogadott minket, finom ebéddel. Hatalmas adagot kaptunk, mindenki jóllakott.

A szombat esténk sokkal halkabban, de annál izgalmasabban telt. Én speciál nem, de a csoportból többen elmentek a helyi discóba. Az odajutáshoz nem beton-, de még nem is földúton, hanem egy egész erdőn kellett átverekedni magukat. A helyi discót „Pokol”-nak hívják, amiről később kiderült, hogy egy 3 emberes tömegből álló, enyhén kocsmá kinézetű hely. A látvány elriasztotta szórakozni vágyó társainkat, de nem keseregtek sokáig, mert ott a híres-nevezetes Susogó, ahol ez a „Pokoli társaság” megülte magát. A csapat nagyobbik része az üdülő területén maradt. Egyik szobában szólt a zene, dumcsiztunk, táncoltunk, sőt még társasoztunk is. Mások inkább ping-pongoztak, a kertben beszélgettek, de a tévét is nézte néhány fiú. Épp ekkor adták le az el-

ramot a vonathoz igazodva és egy nevezetes forráshoz siettünk. Majd legközelebb...

Hála a segítőkész helybélieknek, még jobban eltévedtünk, és csak Jokó tehet arról, hogy nem veszünk el tökéletesen.

A forrás tiszta, édesen frissítő vizet adott, habár egyesek becsmérelték méreteit, ami leginkább egy csaphoz hasonlítható. Csentünk néhány fűtőt, Leslie készített néhány képet és mentünk megkeresni az éttermet, amiről fogalmunk sem volt, hogy hol van. Hála a segítőkész helybélieknek, még jobban eltévedtünk, és csak Jokó tehet arról, hogy nem veszünk el tökéletesen. Örömmel faltuk be a csirkemellet és rohantunk az állomásra. Kb. 8 km kitérőt tettünk meg ill. az eggyel korábbi állomáshoz mentünk ki, tehát kellemesen elfáradtunk. Este egy elszánt csoport még úszni is el akart menni, de zártkörű rendezvény miatt ez sajna meghiúsult. Egy még elszántabb csoport elvitette magát a Pokol nevezetű szórakozóhelyre, de ahogy meglátták, rögtön

ső részt, amikor Szabó Kristóf a Legyen Ön is milliomos c. műsorban játszott.

A mi társaságunknak tényleg izgalmas volt, és nagyon jól sikerült a szombat estéje (és a hajnal), de rémisztő volt a felkelésre gondolni. Bár a déli vonattal jöttünk, csak 10 körül kellett kelniünk, mégis nagyon nehezen tudtunk kibújni az ágyból vasárnap. Megoldottuk. Vasárnap persze mindenki hulla volt és a vonatozás nem, de az érkezés jót tett az embereknek. Egész nap csak aludtunk és ettünk.

Markóth
Franciska

visszafordultak. Az este őszinte beszélgetésbe, kártya-partiba és önfeledt hülyéskedésbe torkolt. Másnap rideg józansággal csapott arcul a tudat, hogy holnap iskola, vissza kell menni Pestre, de mindenekelőtt össze kell pakolni. Kábultan feküdtünk a vonaton és emlékeztünk friss emlékeinkre. Voltak, akiknek korábban kellett elmennie ill. később érkeztek. Reméljük a legközelebbi kirándulásnál a teljes testvér csoport jelen lesz, mind a két napon át, mert minél többen vagyunk, annál nagyobb buli!

Rózsavölgyi
Márton

CSOPORTKIRÁNDULÁS: PÉCS

Androméda - Toldi

2005. szeptember 30-án 14:45-kor indult az Androméda csoport innen, a Bakfarkból, a Déli pályaudvar felé, hogy felszálljon a Pécsre 15:30-kor induló vonatra. A toldisokkal az állomáson találkoztunk. A vonatút elvileg három óra hosszat tartott volna, azért írom, hogy „elvileg”, mivel ebből három és fél óra lett. De be kell, hogy valljam, nem bántuk, mivel az egész úton jó volt a hangulat. Volt, aki kártyázott (beleértve engem is), úgy, mint kentet, vagy römit. Mások csak beszélgettek, vagy éppen aludtak. Fotókból, vagy felvételekből nincs hiány, erről én is gondoskodtam (lásd a honlapot - a szerk.).

Szóval kb. hét órára meg is érkeztünk a célállomásra. Ekkor még vártunk egy fél

órát ott, mivel Osi még nem érkezett meg. Mindenki elvégezte ügyes-bajos dolgát, és indultunk a szálláshelyre, a Kodály Zoltán úti kollégiumba. Mikor megérkezünk, már a legtöbünknek azon járt az esze, hogy hova is kellene menni este. Úgy halottuk, hogy pont egy koncert van ott, a közelben, hát gondoltuk, oda megyünk. Mindenki elindult, aki számított, beleértve

Rita néni is. Aztán útközben két csoportra osztódtunk. Rita néni, Ivi, Anikó és én elindultunk megkeresni a koncert felé vezető utat (nem sok sikerrel), a többiek pedig meg-megálltak itt is, ott is. Végül én odakeveredtem a nagyobb csoportba, és Rita néniék mentek tovább keresni a koncertet. „Elvileg” mi is azt kerestük, csak egy másik és hosszabb úton. Na jó, akkor összefoglalom most egy mondatban: mindenki nagyon élvezte azt a bizonyos estét. Azt majdnem kifelejtettem, hogy

Na jó, akkor összefoglalom most egy mondatban: mindenki nagyon élvezte azt a bizonyos estét.

hol is étkeztünk napi háromszor. Ez egy étterem volt, körülbelül tíz percre a szálláshelyünktől. A kaja nem volt rossz, de jónak sem mondhatnám. Erről szerintem ennyi elég is. Szóval másnap elmentünk reggelizni, és közben elterveztük, hogy ki hova megy. Két csoportba szerveződünk, az egyik csoport - ahol főként voltak a fiúk - a TV-toronyba mentek, ezt nem tudom pontosan leírni, hogy mi is történt ott, mert én abba a csoportba tartoztam, amelyik városnézésre, valamint múzeumlátogatásra ment. Voltunk a Vasarely Múzeumban, ahol a főszerepet az absztrakt művészet játszotta, és a Csontváryban, ahol inkább a tájképek voltak főként. Többen vagyunk, akiknek a Csontváry jobban tetszett, de például Barbi a Vasarely-féle művészet is megragadta, habár egy kicsit bejojózott a szeme. Ezeken kívül még meglátogattunk egy ókori kriptát is. Bevallom nagyobbra számítottam, de ez sem volt rossz. A találkozó a többiekkel az étterem előtt volt, mivel már el is érkezett az ebéridő. Ebéd után elkanyarogtunk (szó szerint) egy busszal Abaligetre, ahol egy élményekkel teli barlangtúrára vettünk részt (egy-pár denevérral együtt). Ez szerintem sokak számára felejthetetlen maradt. Aztán máris következett az este (sokak öröme). Első feladatunk az volt (kilencünknek a két csoportból), hogy kimenőt kérjünk Rita nénitől. Tündi fűt-fát ígért, csak hogy négyig maradassunk. De ez nem jött össze. Végül is megegyeztünk a három órában. Egyébként ez a kilenc ember Tündi, Ivi, Barbi, Silling, Peti, Dávid, Hege,

Imi és én voltunk. A célállomásunk egy diszkó volt (B52). Ezalatt az idő alatt a többiek maradtak a koleszban és társasoztak, beszélgettek, ismerkedtek egymással. Szóval elmentünk mi, így kilencen. Az elvileg öt percesnek mondott útból harminc perc lett. A lényeg az, hogy egy hatalmasat buliztunk, mindenki örömeire. Majd vissza is értünk az adott időpontban, és már el is érkezett az utolsó napunk, vasárnap. Barbi aludhatott két és fél órát, és már utazott is vissza Kaposvárra. A többieknek se jutott sok alvási idő, mivel jöttünk is haza a reggeli után a 10:37-es vonattal. Három óra körül megérkeztünk a Délibe, és mindenki ment tovább a maga útján.

A vacsorát (és egyben az ebédet is) itt Fogyasztottuk a koleszban, amit mi főztünk. A fiúknak a sajtos makaróniból csak tészta jutott (na meg egy kis tejföl). És ilyen hamar el is telt ez az élményekkel, és valakinek tanulsággal teli három nap. Remélem, még sok ilyen kiránduláson vehetünk részt. Egy szóval „király” volt!

(A kirándulásról lásd még Ötvös Dániel beszámolóját a honlapon.)

Noémi

SZÍNHÁZBAN JÁRTUNK

Ebben a két hónapban már három musicalt nézhettünk meg. Ezek közül a „Mozart” c. előadást találtuk a legfantasztikusabbnak. A darab izgalmas volt és számos új dolgot tudhattunk meg a nagy zeneszerző életéből. Híres volt kicsapongó életéről, melyet remekül érzékeltetett a darab szerzője és rendezője. A főszerepet Dolhai Attila játszotta-énekelte, aki eget rengető hangjával (s persze jó megjelenésével) sokunkat elkápráztatott. Mozart csodálatos szerzeményeiből is sokat hallhattunk, magával ragadó, ezerféle fülbemászó dallamot játszott a zenekar.

Az előadás végén hosszantartó vastapssal jutalmazta a közönség a szereplőket, megérdemelten. Teltházzal ment a darab, és velünk együtt sokan gazdagodtak egy szép élménnyel.

Nagyon örülünk neki, hogy ezt az emlékezetes darabot és még jó néhányat - a kollégium támogatásával, a kollégium szervezésében mi is láthattunk. Igazi színházra-jongókká váltunk az elmúlt tanév és az idej előadások után.

Alagi Adrienn -
Huszár Edina

(folytatás a 7. oldalról)

- Ez mégiscsak így fair. Ez egy olyan pszichológiai játszma is a játékos és a játékvezető között. Ha a játékvezető sokat segít, annak örülni kell, de nem szabad visszaélni vele, mert egyszer csak átfordulhat a dolog az ellenkezőjére. De végül is kettőből a kén lett a helyes válasz.
- **Ezzel meglett a garantált másfél milla. Azért ez már egy komoly összeg szerintem. És még megmaradt a telefonos segítség. Jött a hárommillió, ez mi volt?**
- Ez simán ment. Történelmi kérdés volt, hogy Zrínyi Péter meg a Zrínyi Miklós milyen rokoni kapcsolatban álltak. Ezt tudtam, hogy testvérek voltak. A történelmet mindig szerettem.
- **Következett az öt millás. Na itt volt egy kis gubanc, igaz?**
- Hát igen, az volt a kérdés, hogy a Möbius nevű matematikus milyen nemzetiségű volt. Arról elképzelésem sem volt.
- **Itt elhasználtad a telefont is. Mégis sokáig vaciláltál.**
- Itt felhívtuk a Béládi László tanár urat - aki itt volt igazgatóhelyettes a kollégiumban - és hát ő se tudta s végül is tippelt a svédre. De ez hallatszott, hogy csak tipp. Eztán a Vágó elkezdett nyomulni: szóba hozta valahogy Gauss-t aki szintén német. Utalt rá, hogy hol termelődhet ki nagy matematikus, mégse ilyen kis Dániában vagy Hollandiában. Gondoltam, hogy biztos nem véletlenül jártatja itt a száját, és akkor megjelöltem a németet.

- **Vágó úr itt is segített, de azért nem voltál biztos benne, mégis megjelölted. Bemerted vállalni? Pedig már három milla megvolt...**
- Gondolkodtam erősen rajta. Látszott, hogy ő annyira a németet sugallja. Arra gondoltam, hogy akkor csak az lehet.
- **Gondolom, azért fellelegeztél, amikor kivillant a helyes válasz, amit megjelöltél. Hiszen még akkor sem voltál benne tökéletesen biztos.**
- Igen, biztosan.

- **Meglett az ötmillió. Itt dudálták le a második adást.**
- Igen. Itt volt egy kis leállás. Közben felhívtam a telefonos segítségeket, hogy nem kell már várniuk. Felhívtam a családot is - egyik telefonos segítségem ők voltak - és mondtam, hogy hát ötmilliónál tartok. Elkezdtek örülni. Ez az öröm nem sokáig tartott...
- **Következett a harmadik adás és a 13. kérdés. Ez már komoly magasság. Mi volt a kérdés?**
- Az volt, hogy Segesvár melyik történelmi vármegyének volt a központja. Három-

szék, Nagy-Küküllő, Szilágy és Bihar. Itt hosszasan szórakoztunk. Ezt jelentősen meg is vágta. Ott végül is kettőt nagy segítségek árán kizártam. Például volt egy ilyen, hogy gondolkodtam a Háromszéken, és egy hölgy besúgta, hogy az székely.

- Simán besúgta? Ez olyan mint az Áll az alku? Sugdosnak egymásnak?

- Általában nem, de elég oldott volt a hangulat. Végül is ez nem is került adásba. Így maradt a Nagy-Küküllő meg a Szilágy. Vágó úr azt sugallta, hogy a Szilágy nyilván magyar volt, mert azt tudtam, hogy történelmi személyek onnan jöttek. Ezt nem sikerült ott felfognom. Akkor mondtam, hogy megállok, de ő mondta, hogy nem így ismert meg. Ő, gondolom, azt hitte, hogy értettem, amit mondott. Erre mondtam, hogy jó, akkor Szilágy. Akkor kiderült, hogy nem értettem, amit mondott és hát nem az lett.

- Ettől függetlenül megállhattál volna. Miért jelöltél mégis?

- Én nagyon komolyan mondtam, hogy megállok, de aztán arra gondoltam, hogy ő annyira erősködik, akkor biztos azt gondolja, hogy jóra gondolok. Tekintve, hogy erre már a Möbius-nál is hagyatkoztam, úgy gondoltam, hogy azért mondja, mert jóra gondolok. De hát kiderült, hogy nem értettem, és rosszat jelöltem meg.

- Ez így elég nagy visszaesés volt. Milyen érzések kavarnak benned ennyi idő után? Nem vagy mérges önmagadra?

- Hát igen, ilyen szinten már nem szoktak visszaesni, inkább megállnak. Voltak szomorú pillanataim, de azért mégiscsak nyertem másfél millát.

- Akkor vége a játéknak és utána van még valami?

- Felálltunk a székből, aztán a Vágó kezembe nyomott egy keményfedelű valamit, amivel kisétáltam a körből. Ahogy eltűntem, a kellékes rögtön kivette a kezemből, mert ez csak egy kellék volt. Aztán leszedik a mikrofont, mentem az öltözőbe, azután go home!

- Én ugyan tudom, de azért mégis, mennyi ez a 1.5 millió? Mennyit kapsz kézhez?

- Végző soron 990.000 lett, amit átutaltak a Raiffeisen bankkártyámra.

- Épphogy nem lett egy millió a nettó összeg. Ha gondolsz, átutalhatok 10.000 forintot, hogy érezd milyen milliomosnak lenni!

- Hát az igazán jól esne! 😊

- Milyen terveid vannak? Mire fogod a pénzt költeni?

- Azt hiszem, hogy szépen lassan elfogy. Majd elélegélek belőle.

- Komolyan nincs semmi vágy, ilyesmi?

- A múltkor vettem egy ketchupot, mert nem volt a pizzához a lakásban, ahol voltunk, ja meg négy tekercs WC-papírt.

- Hát mit ne mondjak, ezek nagy beruházások egyszerre.

[illegible]

- Mindezek után szerepeltél a Blikkben, a Fókuszban és az RTL Klub Reggeli című műsorában. Ezek, hogy jöttek?

- Ha valaki háromszor játszik, sokat nyer, vagy különösen jópofa, akkor csinálnak

vele egy Fókusz anyagot, meg lehozzák a Blikkben.

- **Lehet mondani, hogy beindult valami?**

- Hát nem volna rossz. Nekem nagyon jól esne, ha ott kéne valami lézengős valami-nek lenni, amit jól megfizetnek. De hát ez volt már talán két hete is, azóta meg nincsen semmi.

- **Szép volt, jó volt, szerepeltél itt is, ott is, megmutattad magad az országnak. Ez is valami.**

- Igen-igen. Hát én elpötytyintettem mindenhol, hogy nagyon szeretnék ilyen műsorvezető lenni, de hát ennyire volt módomban.

- **Megismernek az emberek az utcán itt Pesten?**

- Igen, előfordul még most is - persze nem annyian -, megállítanak, gratulálnak. Mondják, hogy nagyon drukkoltak, meg aranyos voltam, és sajnálják, hogy csak ennyit nyertem.

- **Én is sajnálom Kristóf, pedig bíztam benne, hátha eljutsz a negyvenig.**

- Azért azt nem. Hát én azt gondoltam, hogy ilyen másfélmilliót meg tudnék csinálni, ha jó kérdések jönnek. Ahhoz képest túlteljesítettem magam. Ami a kérdések számát illeti. Ez nagy részben a Vágónak is köszönhető persze. A végösszeget tekintve sajnos nem.

- **A Vágónak végig szimpatikus voltál, ő is mondta, hogy lazán kell venni a dolgokat, hiszen ez egy játék.**

- Ez egy szórakoztató műsor vagy mi. Ahol neki az az érdeke, hogy ez egy érdekes műsor legyen. Ha valaki ott ül és mondogatja, hogy A vagy B, és mellette nagyon izgul, az nem olyan jó műsor, mintha ott az ember jópofáskodik meg lazán veszi a dolgokat. Ezzel próbálkoztam én is.

- **Ez a taktika neked tökéletesen bejött. Említetted, hogy fogsz te még játszani. Ha jól tudom, hat hónapig nem mehetsz, de utána szeretnél még játszani?**

- Igen. Hogyne. Olyan egy év múlva biztos megpróbálom. Jó a hangulat meg minden. Lehet élvezni az egész műsort.

- **Mit üzenél azoknak, akik hasonló babérokra pályáznak?**

- Nyugodtan menjen mindenki, hiszen nem olyan nehéz bekerülni és veszíteni való egyáltalán nincsen. Maximum annyi, hogy a nagy nyilvánosság előtt kellemetlen helyzetbe hozza magát az ember.

- **Ezek szerint ez egy megélhetési játék lesz?**

- Hát, ha félévente mindig bekerülök, és ennyit nyerek, akkor igen. Ennyiből eléldegélek.

**Ropper, alias
Katona Róbert
milliomos
exkollégista**

ŐSZI BAJNOKOK: MARCO, TOLDI, ANDROMÉDA

A harmadik fordulóval - egy meccs kivételével - befejeződött az őszi bajnokság a foci és a kézilabda kupában. Sok meglepetéssel, nagy küzdelmekkel zárult a forduló, a végjátékban sem dőlt el semmi, maradt izgalom a tavaszi visszavágókra is.

Foci - Győzött a Marco, evvel ő lett az őszi bajnok

Pataki - Petőfi 4 - 2

Van-e ennél lejjebb? Közepes szintű játékkal nem tudott gólt löni a Petőfi, majd Samaras bombagóljával megadta a mérkőzés hangulatát. Erőlködött a Petőfi, kontrázott a Pataki, Kozmin három gólja eldöntötte a találkozót. Ősszel egy pontot szerzett a Petőfi.

Marco - Toldi 3 - 1

„Valóra vált Marcós álmok!” Csak a győzelem tehetette a koronát a Marco fejére, és, a vártnál gyengébb teljesítménnyel, de meglett a győzelem, amihez Döbörhegyi tanár úr is hozzájárult a maga egy góljával. Ezzel őszi bajnok a Marco.

Tabella		Csapat	Meccs	Gy D V	Gólarány	Pont
	1.	Marco	3	2 1 -	11-8	7
	2.	Pataki	3	2 - 1	12-8	6
	3.	Toldi	3	1 - 2	8-11	3
	4.	Petőfi	3	- 1 2	9-13	1

Lövőlista		Név	Gól
	1.	Botta Kozmin	7
	2.	Horváth Zsolt	5
	3.	Hegedűs György	4
		Lovas Péter	4

Kézi - lányoknál egyértelmű bajnok, fiúknál csak a gólkülönbség döntött

Lányok

Kleopátra - Jeanne d'Arc
Elhalasztva.

Abigél - Androméda 2 - 8

A döntetlen is elég! Iramosabb játékot diktált az Androméda mint az Abigél, nem adott esélyt az

Tabella		Csapat	Meccs	Gy V	Gólarány	Pont
	1.	Androméda	3	3 0	20-10	6
	2.	Jeanne d'Arc	3	1 1	10-8	2
	3.	Abigél	3	1 2	14-19	2
	4.	Kleopátra	3	0 2	9-16	0

Lövőlista		Név	Gól
	1.	Lakner Noémi	13
	2.	Sztefanov Athina	6
	3.	Nikolics Réka	4

ellenfélnek. Szép játékkal sima győzelem. Ezzel 100 %-os, és őszi bajnok az Androméda.

Fiúk - versenyben a kupáért mindenki, tavasszal a visszavágók döntenek

Petőfi - Pataki 16 - 13

A hajrá döntött! A Petőfinek az életben maradás volt a tét. Szoros mérkőzésen jobban bírta a hajrát a Petőfi, Molnár Viktor pazar góljaival parádézott. Jól védekezett és kontrázott a Petőfi, és ezzel megérdemelten nyert.

Toldi - Marco 13 - 19

Menekülés a győzelembe! Szenzációs játékkal, erős védekezéssel hibákra kényszerítve az ellenfelet, életben tartotta reményeit a Marco. Az egész meccsen ők diktálták az iramot, Simon Gábor 9 gólja magáért beszél. A Toldi szétesett és kapkodott az eredmény után, de győzött a Marco. Csak a gólkülönbség döntött, őszi bajnok a Toldi!

Tabella		Csapat	Meccs	Gy V	Gólarány	Pont
	1.	Toldi	3	2 1	49-38	4
	2.	Marco	3	2 1	47-40	4
	3.	Petőfi	3	1 2	41-50	2
	4.	Pataki	3	1 2	34-44	2

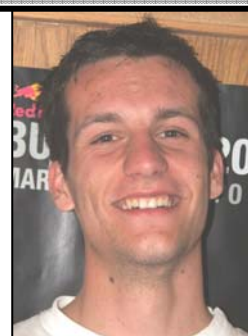
Lövőlista		Név	Gól
	1.	Szabó Gellért	14
		Lovas Péter	14
	3.	Hegedűs György	13
	4.	Simon Gábor	11

Télen sem lustulunk

Kezdődik:

ping-pong; csocsó;
kosár; jégkorong.

Zsorzsza

Káldor Koli

Irány a Kolesz!
E szó hallatán sok gyereken úrrá lesz a félelem,
Hogy Jaj Édes istenem!
Egyedül leszek és Anyuci nem fogja majd a kezemet.

De amint beteszi a kicsi lábát,
Egyből megérzi finom illatát.
Rájön, hogy ez a légkör nem is olyan rossz,
Csak kell egy kis idő, amíg beleszoksz,
Hogy megérezd a szabadság ízét,
Melyről tudod, hogy négy évig veled lesz még.

De azt te is tudod, hogy tanulni kell,
Vagy különben elhagyhatod
Azt a kiváltságot,
Hogy a Káldor Kolit magadénak tudhatod.

Itt tényleg érezheted, hogy mik azok a barátok,
Melyeket még az évek sem feledtetnek el veled,
Bármilyen rosszat mondjanak is róla az emberek,.
Hisz ők nem gondolnak arra,
Mennyi vidám percet szerezhetsz magadnak.

A koliban csak egy szabályt kell követni,
Hogy tudjál alkalmazkodni!
Higgyél nekem, ha ezt az egyet megtanulod,
Itt maradhatsz, és boldog leszel, ameddig csak akarod.

Holka Rita

CENSORED

A Hold

1

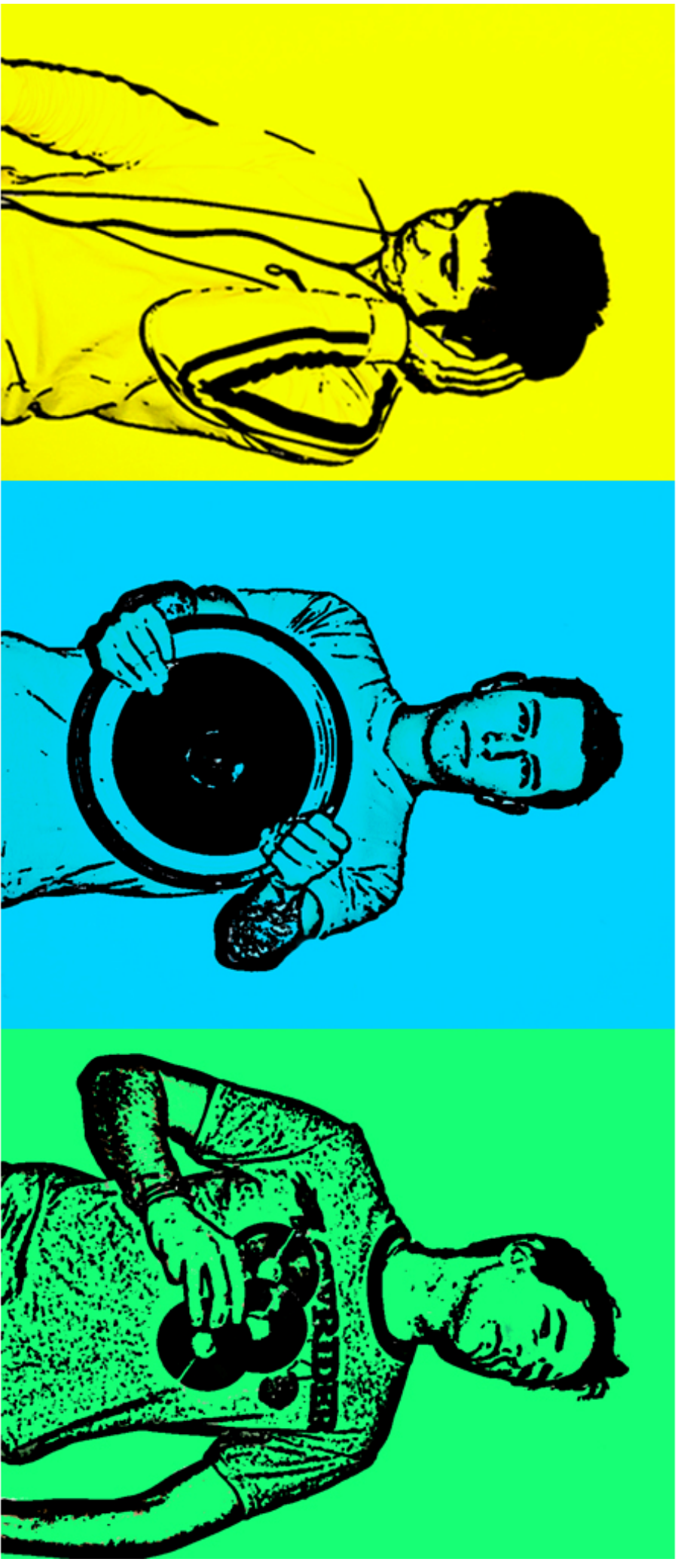
A Hold az égen van? Neha világít néha nem
 sötét van amikor csak egy rüszig. Ha távcsővel
 nézzük luzak vannak rajta.
 Ha telihold van a farkasok vonójánál, a
 lányok meg nagyon tüzesek. Azt hiszem
~~holdhoz visz~~ ^{függ} a dagály is meg az apály is.
 Régen holdkórházban mértek.
 A Napfogyatkozás azért van mert a hold eltakarja
 a napot a holdfogyatkozás pedig azért mert
 a föld takarja el a napot a hold elől. Föld
 fogyatkozás nincs. Azt hiszem Farkas Bertalan ^{szóval hírad}
 lépett először rá magyarországon, ami nagyon
 jó dolog. Egyébként az első ember Lui ^{és transzmitált} Armstrong
 volt aki rája lépett. Olyan dímber - dombos a
 felszíne. És azt mondiát nagyon lehet nagyani.
~~És~~ Innen nagyon messze van ^{De milyen}
^{memé?}

HOGY HÍVJÁK...

- az indián detektívet?
- Puha Toll.
- a nagymellű holland háziasszonyt?
- Melle Van de Boeven.
- a spanyol tolvajt?
- Lopez de Futaztan.
- az átvert indiánt?
- Szopacs.
- a hülye, kopasz japánt?
- Ikunuku Hayasima.
- a japán agglegényt?
- Maradoka Magamura.
- a japán szexboltost?
- Sikosito Szadiruci.
- a belga impotenst?
- Van de Logh.
- a görög kártyást?
- Namilesz Teosztasz.
- az instant baglyot?
- Neskuvik.
- a lassú postást?
- Levéltetű.
- a világtalan artistát?
- Vakrobata.
- a népi fertőtlenítőszert?
- Folklór.
- a hülye pincért?
- Éttermi fogyatékos.
- a kecske és a kacska közös utódait?
- McDonald's.
- a fejetlen rendőrt?
- Törzsőrmester.
- az ukrán horgászt?
- Nedumaj Pontijenko.
- az arab ügyeletes orvost?
- Koffein Ampullah.
- a kongói fényképészt?
- Tekinca Vakumba.
- a mexikói Peepshow látogatót?
- Baromio Cabinez.
- az öreg AIDS-est?
- Archív.
- Einstein gyerekeit?
- Zweistein, Dreistein...
- a rühes macskát?
- Whis Cat.
- a finn kidobót?
- Halja Menjeninnen.
- Stallone dublőrét?
- Pótszilveszter.

> P L A U
L O U D

3 EMBER, 3 STÍLUS, EGYJÓBUKI

> MARCO EST